

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Hvert år brændes og deponeres kolossale mængder affald.

Til trods for megen omtale og megen velvilje over for genbrug er det så lidt som 8 pct. af den samlede affaldsmængde fra husholdninger, erhverv og bygningsnedrivninger, der genanvendes (0,4 mill. ton ud af 5 mill. tons). Resten går videre til deponering eller afbrænding.

På denne måde går meget store ressourcer tabt, idet den overvejende del af affaldet består af materialer, der kunne genanvendes. I tilgift får vi alle en portion dioxiner og tungmetaller fra affaldsforbrændingsanlæggene, og kommunerne får tiltagende hovedbrud med at finde nye deponeringspladser for affaldsdyngerne, der allerede »pryder« landskabet, affaldsdynger, hvorfra det også kan være vanskeligt at undgå nedsivning af giftstoffer til grundvandet.

Der er altså mange gode grunde til at sikre en høj prioritering af genanvendelse.

Når det endnu ikke er sket, skyldes det især, at det er billigt at skaffe sig af med affald. Derimod koster det penge at opbygge genanvendelsessystemer (indsamlingsordninger, genbrugsvirksomheder osv). Dette problem kan lettest klares ved at sætte prisen på affald i vejret og dermed gøre genanvendelse rentabel.

Dermed er hele problemet ikke klaret, men grundlaget er lagt for et effektivt genanvendelsessystem.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Forslaget om en afgift på 100 kr. pr. ton affald vil give et årligt provenu på ca. 350 mill. kr., indtil genanvendelse begynder at slå igennem. Derefter vil proventuet gradvis falde i takt med stigende

genanvendelse. Hertil kommer et provenu på ca. 60 mill. kr. fra bygningsaffald, indtil genanvendelsen udhuler dette. I alt et årligt provenu på godt og vel 400 mill. kr.

Midlerne bør anvendes til opbygning af genanvendelsessystemer i kommunerne, til statslige forsøgsordninger og til oprettelse af genanvendelsesvirksomheder m.v. Det er således hverken meningen, at pengene skal gå i den »store statskasse« eller udelukkende forblive på statslige hænder. Tværtimod må det påregnes, at en væsentlig del skal kanaliseres ud til kommunerne, der jo står for affaldsplanlægningen. Andre af midlerne kan anvendes til forskning, oprettelse af offentlig genanvendelsesproduktion eller privat ditto.

Ad 2

Forslaget om takstdifferentiering skal sikre, at det bliver mere favorabelt for affaldsleverandørerne at foretage forsortering af affaldet, inden det afleveres til et affaldbehandlingsanlæg. Prisdifferentieringen kan desuden sikre en bedre økonomi i forbindelse med etablering af sorteringsanlæg på forbrændingsanlæggene eller lossepladserne.

Forslaget indebærer, at kommunerne kun må anvise affald til anlæg, hvor der er tale om en væsentlig prisdifferentiering.

Ad 3

Forslaget skal sikre, at genbrugspapir bliver konkurrencedygtigt over for papir fremstillet af frisk træmasse. Afgiften bør udformes således, at dens størrelse afhænger af det procentvise indhold af frisk træmasse i det pågældende produkt.

Afgiften skal derfor have en størrelse, der er tilstrækkelig til at sikre, at det er muligt at etablere en stabil og konkurrencedygtig dansk produktion af genbrugspapir.

Midlerne fra afgiften bør anvendes til genanvendelsesformål på linie med afgiften for affald.